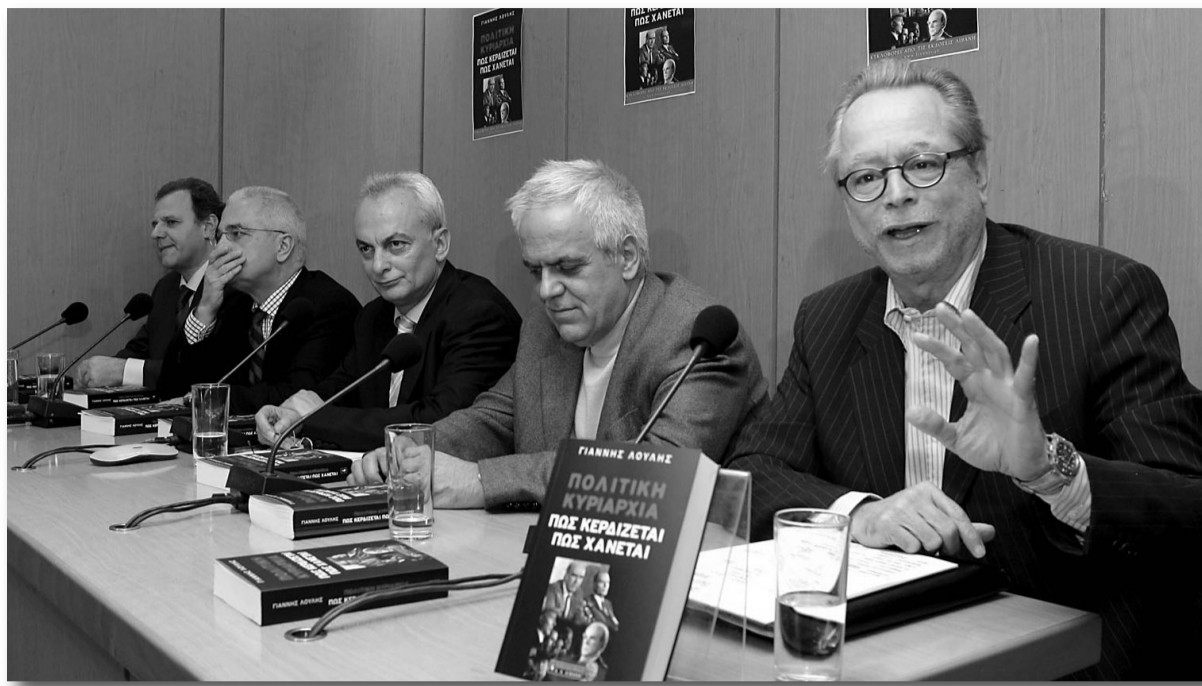

Η ερώτηση «τι είπε ο Λούλης γι' αυτό;» κυριαρχεί στις συζητήσεις των στελεχών, αλλά ακόμα και σε συνεδριάσεις κομματικών οργάνων

ΕΔΩ ΚΑΙ ΣΑΡΑΝΤΑ, ΠΕΡΙΠΟΥ, ΧΡΟΝΙΑ ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΑΚΡΩΣ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Μετρ της επικοινωνίας

Νωρίς, πολύ νωρίς το πρωί θα κατεβεί μέχρι την παραλία για μια βουτιά. Είναι χειμερινός κολυμβητής και η θάλασσα είναι ένας από τους «έρωτες» της ζωής του. Αμέσως μετά πιάνει δουλειά. Τα κομματικά επιτελεία κρέμονται από τα χείλη του. Πολλοί μπορούν να διαφωνούν μαζί του, όμως, όλοι ανεξαιρέτως, τον ακούν. Οι απόψεις του θεωρούνται, κάποιες φορές, αιρετικές και προκαλούν θύελλα αντιδράσεων. Κανείς, όμως, δεν αμφισβητεί ότι είναι εξαιρετικός επαγγελματίας. Ο Γιάννης Λούλης ήθελε να ασχοληθεί με την πολιτική από την εφηβεία του ακόμη. Βε την πολιτική επικοινωνία, για την ακρίβεια. Και αυτό ακριβώς κάνει τα τελευταία, σχεδόν σαράντα, χρόνια με απόλυτη επιτυχία.

Αιγυπτιώτης στην καταγωγή, μοναχοπαίδι, γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια, όμως μεγάλωσε στην Αθήνα, αφού τα γεγονότα επί Νάσερ ανάγκασαν τους γονείς του, τον πατέρα του επιχειρηματία θαμβιακίου Κωνσταντίνου και τη μητέρα του Ζηνοβία, να ξεριζωθούν από την πατρίδα τους. Βέβαια, το όνομα Λούλης έχει γιαννιώτικες ρίζες. Ο Γιάννης μεγάλωσε σε ένα καθαρά αστικό περιβάλλον. Φοίτησε σε δύο από τα καλύτερα σχολεία της πόλης το Κολέγιο και το I.M. Παναγιωτόπουλο. Ακόμη από τα εφηβικά χρόνια του ήταν μανιώδης αναγνώστης εφημερίδων.

«Ιδιαίτερα τις Κυριακές διάβαζα ακόμη και πέντε ή και έξι εφημερίδες» είχε εξομολογηθεί σε φίλους του, προ καιρού. Η πορεία του σε ό,τι αφορούσε τις σπουδές του έμοιαζε προδιαγεγραμμένη. Πέρασε στη Νομική της Αθήνας, σε μια δύσκολη εποχή, αφού η δικτατορία ήταν παντοδύναμη. Ετσι, δεν ασχολήθηκε όσο θα ήθελε με την πολιτική. Βρήκε διέξοδο στη λογοτεχνία. Και θα μπορούσε να πει κανείς ότι έκανε με τον τρόπο του τη δική του αντίσταση γράφοντας διηγήματα σε λογοτεχνικά περιοδικά όπως ο «Λωτός».

Σε «αριστερό» πανεπιστήμιο

Γύρω στο '73 - '74 έφυγε για την Αγγλία για μεταπτυχιακά. Η επιλογή του «αριστερού» πανεπιστημίου του Essex ήταν, μάλλον, συνειδητή, όπως και το θέμα που επέλεξε και είχε να κάνει με την «εκλογική συμπεριφορά». Ενα θέμα αγνωστο, για όλους σχεδόν, στην Ελλάδα εκείνη την εποχή. Αμέσως μετά τάρταξε τα νερά, όταν επέλεξε για το διδακτορικό του, λίγο αργότερα, στο Emmanuel College της πανεπιστημιούπολης του Κέμπριτζ, ως θέμα «Το Ελληνικό Κομμουνιστικό κόμμα την περίοδο 1940 - 1944». Η διατριβή του αυτή εκδόθηκε σε βιβλίο στα αγγλικά, ουδέποτε όμως μεταφράστηκε στην Ελλάδα, παρότι στο εξωτερικό συγκέντρωσε θετικές κριτικές. Η επαφή του, πάντως, με την αριστερά έμελλε να σημαδέψει και την επαγγελματική

σταδιοδρομία του. Ο ίδιος, άλλωστε, αν ερωτηθεί δηλώνει ευθαρσώς ότι «δεν είμαι δεξιός». Και ίσως να μην είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι μιλά με εξαιρετικά λόγια για τη γενική γραμματέα του ΚΚΕ Αλέκα Παπαρήγα, την οποία εκτιμά πολύ για την πολιτική στάση της και τους αγώνες της.

Το κεφάλαιο ΚΠΕΕ

Ενα μεγάλο κεφάλαιο στη ζωή του Γιάννη Λούλη είναι αναμφισβήτητο το ΚΠΕΕ, ίσως το παλαιότερο think tank της χώρας. Το Κέντρο Πολιτικής Ερευνας και Επικοινωνίας ιδρύθηκε το 1975. Είναι το παλαιότερο ερευνητικό και επιμορφωτικό σωματείο στη χώρα. Στόχος του είναι να προωθεί και να διαμορφώνει πολιτική σκέψη για τον άνθρωπο του 21ου αιώνα. Βασίζεται στις αρχές της ατομικής ελευθερίας, ενός αποτελεσματικού και ευέλικτου κράτους αυξημένων δυνατοτήτων και μίας κοινωνίας ευκαιριών για όλους.

Εκεί, σε κάποιο σεμινάριο του κέντρου, γνωρίστηκε με το νεαρό, τότε, δικηγόρο Κώστα Καραμανλή. Ήταν οι αρχές της δεκαετίας του '80. Οι δύο άνδρες τα βρήκαν. Ίσως ήταν η χημεία που τους ένωσε. Όμως, αν σήμερα ο πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής ακούει με ιδιαίτερη προσοχή τις απόψεις του Γιάννη Λούλη, αυτό κάθε άλλο παρά τυχαίο είναι, αφού ο Αλεξανδρινός επικοινωνιολόγος έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη του πρωθυπουργού μέσα από μια σχέση -φιλική και επαγγελματική- που μετράει σχεδόν τριάντα χρόνια.

Ο συρρικνωμένος ελεύθερος χρόνος

Η ενασχόληση με την πολιτική σίγουρα δεν αφήνει πολύ ελεύθερο χρόνο. Όμως ο πολυπράγμων Γιάννης Λούλης καταφέρνει να μην αφήνει παραπονεμένους τους... έρωτές του. Ετσι, εκτός από την καθημερινή βουτιά στη θάλασσα, δεν κάνει ευκαιρία για μια καλή θεατρική παράσταση. Κι όσο κι αν μοιάζει μακριά, κάνει ό,τι μπορεί για να βρίσκεται στη «Μέκκα του θεάτρου» το Λονδίνο. Για να ξεχαστεί σε μια από τις κορυφαίες παραστάσεις που παίζονται στη βρετανική πρωτεύουσα. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι όχι μόνο θαυμάζει αλλά έχει δει και σχεδόν όλες τις παραστάσεις των ιερών τεράτων του βρετανικού θεάτρου, όπως του Ιαν Μακ Κέλαν, της Κριστίν Σκοτ Τόμας, της Μάγκι Σμιθ, της Μάργκαρετ Τίζακ και τόσων άλλων.

Εσωκομματικές αντιδράσεις

Το γεγονός ότι ο Κ. Καραμανλής τον συμβουλεύεται συχνά - πυκνά έχει δημιουργήσει πολλές γκρίνιες μέσα στη Ν.Δ., αλλά και στα στελέχη των υπολοίπων πολιτικών δυνάμεων. «Ο Μουτζαχεντίν του φιλελευθερισμού» ή «ο κομματικός διανοούμενος της Ν.Δ.» είναι δυο εκφράσεις που χρησιμοποιούνται από τους πολιτικούς αντιπάλους του κυβερνώντος κόμματος. Αυτός, όμως, επιμένει σε αυτό που ξέρει να κάνει πολύ καλά. Να παρουσιάζει στον πρωθυπουργό τα δείγματα ποιοτικών μετρήσεων για κρίσιμες πολιτικές επιλογές του ή για το προφίλ του. Και βέβαια δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής ουδενός ότι ο Γ. Λούλης υπήρξε ο εμπνευστής του όρου «μεσαίος χώρος», ο οποίος δημιούργησε μια νέα δυναμική στη... δεξιά Ν.Δ. και την οδήγησε στην εξουσία το 2004.

Πάντως, κάποιες φορές, «γαλάζια» στελέχη και βουλευτές του κόμματος του σέρνουν τα εξ αμάξης, αποκαλώντας τον «άτυπο σύμβουλο» ή «άνθρωπο χωρίς ιδιότητες». Παρά ταύτα, η ερώτηση «τι είπε ο Λούλης γι' αυτό;» κυριαρχεί στις συζητήσεις των στελεχών, αλλά ακόμα και σε συνεδριάσεις κομματικών οργάνων. Πάντως, το γεγονός ότι όλοι αναγνωρίζουν την αξία του καταδεικνύεται και από το γεγονός ότι διατηρεί άριστες σχέσεις τόσο με τον Κ. Λαλιώτη όσο και με τον πάλαι ποτέ κραταιό σύμβουλο του Α. Παπανδρέου Αντώνη Λιβάνη, τον οποίο χαρακτηρίζει «σοφό άνθρωπο».

Η διαδρομή στην Κύπρο

Μια άλλη σημαντική στιγμή στην καριέρα του Γιάννη Λούλη ήταν η ενασχόλησή του με τα κυπριακά πολιτικά πράγματα. Συμβούλευσε τον πρώην πρόεδρο Γλαύκο Κληρίδη για πολλά χρόνια και κέρδισε την εκτίμησή του πολιτικού κόσμου της Μεγαλονήσου, αλλά και των συναδέλφων του επικοινωνιολόγων. Ίσως αυτός να ήταν και ο λόγος που ο γραμματέας του ΑΚΕΛ δέχτηκε να αναλάβει ο Γιάννης Λούλης τον προεκλογικό αγώνα του. Και κατάφερε να εκλεγεί πρόεδρος της Κύπρου ο «κομμουνιστής» Δ. Χριστόφιας.

Ο ίδιος άνθρωπος που είχε σταθεί για μεγάλο χρονικό διάστημα στο πλευρό του «δεξιού» Γλαύκου Κληρίδη. Η επαγγελματική παρουσία του κ. Λούλη στο κυπριακό πολιτικό σκηνικό απέδειξε τις ικανότητες του επικοινωνιολόγου. Παρά το γεγονός ότι κάποιοι υποστήριξαν ότι έπεσε έξω στο σχεδιασμό του, αφού υπερίσχυσε ο κ. Κασουλίδης έναντι του, μακαρίτη πλέον, Τ. Παπαδόπουλου, ο Γ. Λούλης οδήγησε το ΑΚΕΛ στην εξουσία αλλάζοντας εντελώς τα δεδομένα της πολιτικής σκηνής της Κύπρου.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΛΟΥΛΗΣ